

Hera warns Zeus

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἔόντα πάλαι πεπρωμένον αἴση
ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
αἶ κε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
φράζω μὴ τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλησι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὄν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
ἄλλ' εἵ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰών,
πέμπειν μιν θανάτον τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον
εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται,
ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
τύμβω τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Homer Iliad 16.439-457

1B 1 2001